

בְּתִקּוּנָיו לְעֵילָא מְאֻדְנָיו ומתחיל זה התיקון הראשון של הדיקנא מאותו תקון

אור הרשב"י

א	מי אל כמוך	ז	ישׁוב ירחמנו
ב	נושא עון	ח	יכבוש עונותינו
ג	ועובר על פשע	ט	ותשליך במצולות ים כל תטאתם
ד	לשארית נחלתו	י	תתן אמת ליעקב
ה	לא החזיק לעד אפו	יא	חסד לאברהם
ו	כי חפץ חסד הוא	יב	אשר נשבעת לאבותינו

יג מימי קדם

ואמנם הי"ג מידות אלו דמיכה, הם השפע דפנימיות הנמשכין ממו"ם בתוך שערות הזקן והם הנקראים שבהא דעתיקא. אך שערות הזקן עצמן שהן הצינורות, הכלים והמעברים שיריק המשחתא קדישא בהם, הן הי"ג מדות שזכרו בתורה בפרשת כי תשא וכו' והם על זה הסדר:

א	אל	ז	ואמת
ב	רחום	ח	נוצר חסד
ג	וחנון	ט	לאלפים
ד	ארך	י	נושא עון
ה	אפים	יא	ופשע
ו	ורב חסד	יב	וחטאה

יג ונקה. עכ"ל

וא"כ התיקונים שאמרם מיכה, שעליהם אומר הרב שהם השפע דפנימיות, הם הנקראים שבהא דעתיקא, ומה שכתוב בתורה הם הצינורות וכלים וכו'. וביאר ע"ז הכרם שלמה שם, שהי"ג תיקונים שאמר מיכה, הם פנימיות. ומש"כ בתורה בפרשת כי תשא הם דחיצוניות. ומה שכתב הרב שהשפע הוא "שבהא דעתיקא", הוא לשון האד"ר, שם הקשה, איך מיכה אמר אלו

הלימוד היומי

של שערות ראשו, שהם הפיאות אשר סידורם עולה למעלה מאזניו, דהיינו מגמר התיקון של

אור הרשב"י

העליונים של א"א ומשה רבנו אמר רק את אלו התחתונים של ז"א. ותירץ, שמיכה אמרם רק דרך שבת ולא כדי לתקן. כי אם היה אומרם דרך תיקון, לא היה יכול להם. משא"כ משה, שאמר הי"ג תיקונים בדרך תיקון, כי היה יכולת בידו לתקן. והרב כאן בע"ח כתב, כי י"ג מידות של מיכה הם הפנימיות והם שבתא דעתיקא, ופירושו הוא שהם האור, והי"ג של משה רבנו הם הצינורות והכלים. והכרם שלמה כתב שהם החיצוניות. והפירוש הוא, שמשא רבנו היה בידו יכולת להוריד השפע לפרצוף ז"א כדי למתק הדינים שלו. ועיין יפה שעה אות א' שהאריך וכתב שם וז"ל בקיצור: ונמצא שיש י"ג תיקונים קדישין בשערות עצמן, כמ"ש רז"ל כל אחד במקום מסוים, ובתוך הי"ג אלו, הם י"ג תיקונים קדישין שהוא עצמות האורות, שפע משחתא קדישא, שהוא מוחין עילאין קדישין הנמשכים בתוך צינורי השערות. וי"ג תיקוני השערות עצמם וגופם, הם שלשה שמות אהי"ה במילוי יודין וכו', וכן המשחתא קדישא המתפשט ויורד תוך צינורי השערות, הם י"ג והם שלשה שמות היות דיודין וכו' עכ"ל.

ועל הדבר השלישי מקום התיק"ד בפנים דא"א כתב הרב וז"ל: ועתה נבארם בפנים של האדם עצמו איך הם י"ג תיקונים, ואמנם תחת שני פאתי הראש מתחילין ב' רישין דדיקנא והם קצרים ולא רחבים והם כנגד האזן וזהו תיקון א' הנקרא אל.

תיקון הב' רחום והוא שורות השערות הגדלים בשפה עליונה על הפה לאורך.

התיקון השלישי וחנן. הוא אותו אורחא (ר"ל הפנוי משערות) שכנגד אמצעית החוטם.

התיקון הרביעי ארך. הוא שורת השערות שתחת שפה התחתונה.

הלימוד היומי

שערות הראש. וְנָחִית מִקַּמֵּי פֶתַח דְּאִוְדָנִין ותיקון הראשון יורד מלפני

אור הרשב"י

התיקון החמישי אפים. הוא ארחא תנינא המפסיק באמצע הזקן והוא מכוון נגד אורחא קדמאה שתחת החוטם.

התיקון הששי ורב חסד. הוא תחת תיקון קדמאה דאל, והוא סיום שיעור אותן השערות הקצרות של שער הזקן והוא במקום שהתחיל להתרחב מעט, שהוא מקום התחלת עצם הלחיים עצמו שהוא יוצא כמין זוית תחת האזן, ומשם ולמטה הוא רחב יותר משל מעלה, וזהו נקרא ורב חסד, וזה נמשך עד המקום שכנגד הפה.

התיקון השביעי ואמת. הם ב' הפנים החלקים מן השער תרין תפוחין קדישין.

התיקון השמיני נוצר חסד. והוא נקרא מזלא קדישא וכו'. ואמנם מכנגד הפה ולמטה, הוא עובי הזקן והתחברותן יחד. ואמנם הוא מאוד עבה, והם שערות על גבי שערות, ואלו נחלקין לב'. כיצד, צד הזקן מכנגד מעלה שהוא מקום הזקן המגולה הוא תיקון א', וצד הזקן המכוסה שהוא כנגד הגרון הוא תיקון ב'. נמצא כי אנחנו מחלקין עביות הזקן, כי צד העליון הנגלה לעינים תיקון א', ומה שהוא כנגד הגרון הם השערות שתחת אלו הראשונים, והם מתכסים באלו, והם תיקון ב', וכו' ב' מזלות. ופי' מזלא מלשון תול כטל אמרתי, שהוא משך השערות באורך מלמעלה למטה כו', העליון נקרא נוצר חסד תיקון הח', והתחתון נקרא ונקה תיקון י"ג, ושניהם כל אחד נקרא מזלא, ואמנם אלו השערות הם ארוכות עד הטבור שלו.

התיקון התשיעי לאלפים. כי בין אלו השערות הארוכות מובלעים קצת שערות קטנים, וזהו לאלפים, והם שערות קצרות שבין ב' התיקונים.

התיקון העשירי נושא עון. אחר כל ב' מזלות אלו, יש שערות קטנות

נקבי האזנים ולא מאחרי האזנים **בְּחֶד חוֹטָא בְּשִׁקוּלָא טָבָא עַד רִישָׁא דְפּוּמָא** בהמשך אחד דק, כמו חוט כעין רצועה במשקל שוה, שאינם מתערבבים ואינם

אור הרשב"י

סמוכות לגרון, והם למעלה ממנו ואינן מובלעים במזלא הנ"ל, רק ניכרין לבדם וחפיין אגרונא.
 התיקון האחד עשר ופשע. הוא היות אלו השערות קטנות שוין בארכם ולא נפקי דא מן דא.
 התיקון השנים עשר וחטאה. הוא הפה עצמו להיות פנוי משערות.
 התיקון השלשה עשר ונקה. הוא המזל הב' התחתון.

והדבר הרביעי. איזה אורות מאירים בתיקו"ד צריך לידע שהכתר והמו"ם דא"א הם בחינת זכר ונקבה ולכן כל אחד משניהם כלול מכתר וחכמה, והמו"ם הוא עומד במקום הפנים והוא מאיר לדיקנא דא"א.
 וצריך לידע. שהכתר וחכמה דמו"ם (וה"ה דגולגלתא) יש בהם י"ם או"פ ואו"מ יוצא א"כ שבמו"ם יש ארבעים ספירות, והנה חכמה דמו"ם היא מאירה בשמונה תיקו"ד ראשונים בשמונה ספירותיה מבינה עד מלכות. וכתר דמו"ם מאיר בספירותיו לתיקון השמיני עד תיקון הי"ג מחסד שבו עד יסוד שבו.
 וצריך לידע. שקודם האירה החכמה בדיקנא שאין יכולת בדיקנא לסבול אור הכתר תחילה.

וכן צריך לידע. שהכמה דמו"ם כתר וחכמה שלה לא יכלו להתגלות. וכתר וכתר דמו"ם כה"ב דיליה לא יכלו להתגלות מחמת ריבוי אורם, ומלכות דכתר אין בא"א.

וצריך לידע. שהאו"מ מאיר לדיקנא הוא מתחיל ממטה למעלה, ושהאו"פ מאיר לדיקנא הוא מתחיל להאיר ממעלה למטה, ועיין בטבלא.

הלימוד היומי